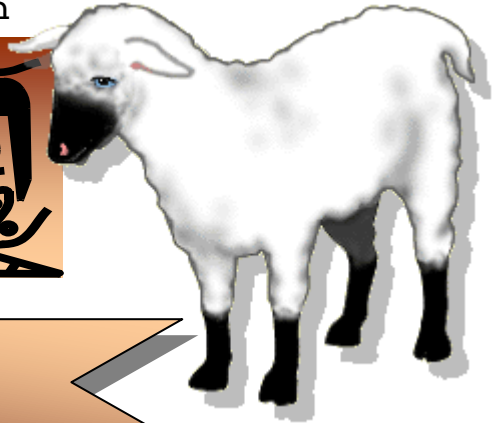

בס"ד.

"אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן לַה'" (ויקרא א', ב')

מה מסמלים הקרבנות?

תיקון המידות ושיפור האישיות

הדם מסמל את **הזריזות** במרוצת הדם וחומו.

החלב והשומן מסמלים את **הרפיון ועצלות**

ואת העצלות.

נתינתם על המזבח מורה לנו, כי יש להשתמש בשניהם לרצון ה'.

ואם חטאו והחליפו את התפקידים ועל ידי כך עברו עבירה שנתחייבו עליה קרבן, מקריבים את החלב ואת הדם לכפרה.

משתי פעולות אלו של הקרבה על האדם ללמוד כיצד לבצע את פעולותיו בעבודת ה':

עצלות

יש ולפעמים צריך להקריב את העצלות, דהיינו צריכים להיות עצלים ולא למהר לעשות אלא להתבונן ולחשוב ושוב להתבונן!

כמצות לא תעשה יש להיות עצלים לבל יחטא ולבל יזדרז לעשות דבר בלא דעת, וכן לתאוות וענייני העוה"ז צריך האדם להיות מתון ושליו ולא להתלהב מכל אשר רואות עיניו.

על כל מעשה יחשוב האם הוא נחוץ והכרחי ויברר האם בעשייתו ימלא את רצון ה' ולא ינהג כמו הטיפש שמיד מתלהב ורץ לעשות בלי לחשוב.

זריזות

מנגד יש לדעת מתי כן צריך לנהוג במידת הזריזות.

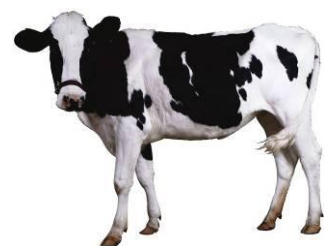
כך מצינו אצל אברהם אבינו ע"ה שנאמר עליו:

"ואברהם כבד בכסף ובזהב" (בראשית י"ג, ב'),

דהיינו בקנייני העוה"ז היה כבד ולא מתלהב, אך

לעומת זאת לתורה ומצוות – "ואל הבקר רץ

אברהם" (בראשית י"ח, ז).

איך הייתי רוטשילד?

הסוד של משפחת רוטשילד

בחשיפה מדהימה!!!

כיצד זכה אבי המשפחה

לעושר האגדי

ומה יכול היה לזכות במקום...???

לפנינו מעשה נפלא שממנו נוכל ללמוד היכן יש לנהוג ב"עצלות" ולא ב"פזיזות" ולאיזה נזק עצמי גורם האדם הנוהג במידה זו של פזיזות ואינו עושה מעשיו במחשבה תחילה:

מסופר על הרב המפורסם ה"חכם צבי" שבהיותו בחור צעיר התארח פעם אצל בעל-בית אמיד, אבי אביהם של בני משפחת רוטשילד.

המצאותו בבית זה גרמה קשיים לא מעטים, כיוון שבהיותו מתמיד עצום הגיע לפעמים אל הבית בשעת לילה מאוחרת.

בני הבית לחצו על אביהם שיוציא את הבחור וישלחוהו למקום אחר, אך הוא לא נענה להם.

כך נמשך הדבר זמן רב ובעל-הבית עמד בניסיון ולא העז להוציא מילה אחת של טרוניא מפיו.

ויהי היום, וגם בעה"ב עצמו הגיע למצב שהוא כבר לא היה מסוגל יותר לסבול את הקשיים.

היה זה כאשר בדיוק באותו יום נתקל בבעיות שונות בענייני מסחרו, ובלבו

הצטבר מלאי של תחושות כעס ומרירות וכל אלה הביאוהו לפלוט כמה מילים נגד הבחור.

אמנם הוא לא אמר לו במפורש שיצא מביתו, אבל הנימה שהייתה בפיו גילתה על יחס שונה מעט ממה שהיה עד היום.

מיד לאחר מכן הרגיש בעה"ב בדבר, התחרט מאוד על כך ואף ניגש אל הבחור וביקש ממנו בדמעות מחילה, סליחה וכפרה.

והנה, לא עברה שעה קלה מאז פליטת הפה, הגיעו פרנסי הקהילה הסמוכה לבקש מהבחור שיכהן כאב בית דין בעירם.

ה"עסקה" נחתמה בו ביום וכבר למחרת יצא ה"חכם צבי" מן הבית ועבר להתגורר בעיר הסמוכה.

הברכה שהתקיימה - עשירות או חכמה?

בצאתו את הבית, פנה לרוטשילד ואמר לו בדברים האלה: "אתמול, כאשר לא התגברת על עצמך, היה היום האחרון שהייתי צריך להישאר אצלכם.

עוד בתחילת בואי אליכם, נגזר כך מן השמים שזה יהיה היום האחרון.

אם היית זוכה להתגבר עוד שעה קלה בלבד ולא היית נוהג עמי בפזיזות ומתרעם על הקשיים שגרמתי לך ע"י לימוד התורה שלי- היית זוכה לבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.
עכשיו שלא זכית לכך-
אני מברך אותך שבזכות הכנסת האורחים תזכה לעושר רב.
וממון רב יהיו לך ולזרעך אחריו .
ואכן כך היה.
ומכאן החלה שושלת רוטשילד המפורסמת בעושרה עד ימינו אנו בכל רחבי תבל...

הרב ברך את רוטשילד בזכות הכנסת האורחים

רוטשילד זכה לעשירות אך לא לבנים תלמידי-חכמים.
לעיתים אדם מחפש נוחות על פני קיום תורה ומצוות ורק אחר כך כאשר הוא מתעשת הוא מיצר על שאיבד את המצווה.
שמו של רוטשילד הפך לסמל העשירות בעולם.
הבה נדמיין לעצמנו שבמקום זאת הוא הופך לסמל של בנים ת"ח גדולי עולם, שהיו מאירים את עיני העולם בחוכמת תורתם.
ומי יודע איזו מרגלית יפה ויקרה הוא איבד בעלמא הדין.
על כן לימדונו חז"ל עצה נפלאה בכל אשר מעשה אשר אנו עושים.
סוף מעשה במחשבה תחילה!

(אור דניאל)

